

Petitie

Interpretatie richtlijn Waterkwaliteit Oppervlaktewater

De norm voor de kwaliteit van het oppervlaktewater is een nationale aangelegenheid. Het Nitraatcomité van de Europese Commissie weet als geen ander dat lokale omstandigheden van invloed zijn op achtergrondconcentraties en geven aan daar rekening mee te houden bij de nationale normering. Dat is de reden dat Europa vraagt te rapporteren over de stikstof (N) en fosfaat (P) zonder een hoogte aan de normering te geven. Dat is aan de lidstaten zelf.

Nederland heeft gekozen voor een lage hoeveelheid N + P in het water als norm voor de kwaliteit. Het gevolg van deze zelf opgelegde keuze is dat Nederland niet voldoet aan haar eigen normen en daardoor niet aan de Europese regelgeving.

Met deze petitie willen wij u vragen om:

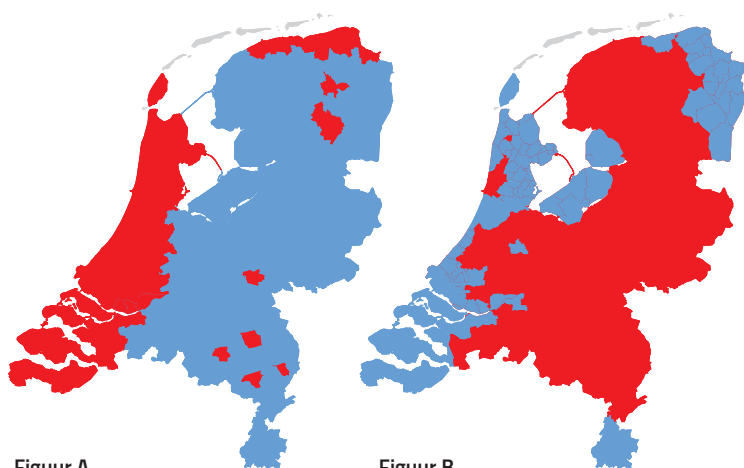
1. De regering op te roepen om de hoogte van de hoeveelheid P en N in het oppervlaktewater beter te baseren op de lokale omstandigheden en achtergrondconcentraties
2. Metingen te doen waar de daadwerkelijke fosfaatconcentraties vandaan komen
3. Op basis van de metingen balans te brengen in het beleid tussen de vier belangrijkste bronnen voor fosfaat en stikstof

➡ Om een feitelijke discussie te krijgen willen wij vragen om aan te dringen op een reactie van de staatssecretaris op dit rapport met medenemen van de drie vragen.

Er zijn vier belangrijke bronnen waardoor P en N in het regionale oppervlaktewater komt:

1. De landbouw
2. Riooloverstorten
3. Watervogels
4. Door natuurlijke kwel (en andere natuurlijke bronnen)

Het lijkt alsof Nederland uitsluitend kijkt naar de landbouw als oplossing voor het zelf gecreëerde probleem. Uit het onderzoek in opdracht van Stichting Mesdag Zuivelfonds komen drie duidelijke conclusies (z.o.z.).

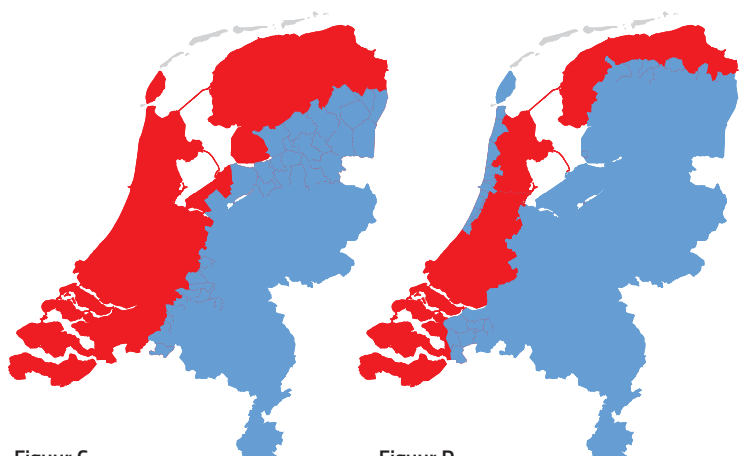


Figuur A
Fosfaatbelasting regionaal oppervlaktewater (Bron: Deltarers)

■ > 0,5 mg P/l
■ < 0,5 mg/l

Figuur B
Mestproductie (en dus veedichtheid) per regio (Bron: PBL)

■ > 65 kg P/ha
■ < 65 kg P/ha



Figuur C
Aantal riooloverstorten per regio (Bron: Rioned)

■ > 0,45 per km gemengd riool
■ < 0,45 per km gemengd riool

Figuur D
Regio's met fosfaatrijke natuurlijke kwel (Bron: WUR)

■ wel fosfaatrijke kwel
■ geen fosfaatrijke kwel

Conclusie 1

Het onderzoek dat wij aanbieden laat in één oogopslag zien dat er correlatie noch causaal verband is tussen regio's met een hoge veebelasting en een hoge fosfaatbelasting. Natuurlijk kan landbouw een bijdrage leveren aan het verlagen van concentraties. Het risico van een eenzijdige focus op de landbouw is echter dat er geen oplossing gevonden zal worden. De hiernaast gepresenteerde kaartjes laten onomstotelijk zien dat de regio's met de hoogste fosfaatbelasting in het oppervlaktewater de regio's zijn waar het minste vee wordt gehouden.

Conclusie 2

Van de vier bronnen die leiden tot fosfaatuitstoot bestaan geen metingen in welke mate fosfaat afkomstig is van landbouw, riooloverstorten, watervogels en natuurlijke bronnen zoals kwel. Op dit moment worden schattingen gemaakt op basis van modellen, zonder deze modellen te toetsen aan werkelijke metingen. De hiernaast gepresenteerde kaartjes laten een correlatie zien tussen de hoeveelheid riooloverstorten en de gebieden met fosfaatrijke kwel met de gebieden met de hoogste fosfaatbelasting.

Conclusie 3

Metten is weten. Zonder inzicht in daadwerkelijke metingen, zal het huidige beleid dat zich vooral toespitst op landbouw onmogelijk leiden tot het halen van de waterkwaliteitsdoelen. Toekomstige sancties door de Europese Commissie, vanwege de Nitraatrichtlijn en Kaderrichtlijn Water, moeten dan ook worden gevreesd.

Daarom pleiten wij voor beleid op basis van feiten en metingen. Als wij meten uit welke bron welke uitstoot komt, kunnen wij ook zorgen dat er daadwerkelijk een reductie van de uitstoot komt.